Psalm 145

Tekst Biblii Tysiąclecia: **Wielkość i dobroć Boga**

(1) Pieśń pochwalna. Dawida. Chcę Cię wywyższać, Boże mój, Królu, i błogosławić imię Twe na zawsze i na wieki. (2) Każdego dnia będę Ciebie błogosławił i na wieki wysławiał Twe imię. (3) Wielki jest Pan i godzien wiecznej chwały, a wielkość Jego niezgłębiona. (4) Pokolenie pokoleniu głosi Twoje dzieła i zwiastuje twoje potężne czyny. (5) Głoszą wspaniałą chwałę Twego majestatu i rozpowiadają Twe cuda. (6) I mówią o potędze Twoich dzieł straszliwych i opowiadają Twą wielkość. (7) Przekazują pamięć o Twej wielkiej dobroci i radują się twą sprawiedliwością. (8) Pan jest łagodny i miłosierny, nieskory do gniewu i bardzo łaskawy. (9) Pan jest dobry dla wszystkich i Jego miłosierdzie ogarnia wszystkie Jego działa. (10) **Niechaj Cię wielbią, Panie , wszystkie dzieła Twoje i święci Twoi niech Cię błogosławią! (11) Niech mówią o chwale Twojego królestwa i niech głoszą Twoją potęgę**, (12) aby oznajmić synom ludzkim Twoją potęgę i wspaniałość chwały Twojego królestwa. (13) Królestwo Twoje królestwem wszystkich wieków. Twoje panowanie trwa przez wszystkie pokolenia <Pan jest wierny we wszystkich swych słowach i we wszystkich swoich dziełach święty>. (14) Pan podtrzymuje wszystkich, którzy padają, i podnosi wszystkich zgnębionych. (15) Oczy wszystkich oczekują Ciebie, Ty zaś dajesz im pokarm we właściwym czasie. (16)Ty otwierasz swą rękę i wszystko, co żyje, nasycasz do woli. (17) Pan jest sprawiedliwy na wszystkich swych drogach i łaskawy we wszystkich swoich dziełach. (18) Pan jest blisko wszystkich, którzy Go wzywają, wszystkich wzywających Go szczerze. (19) Spełnia wolę tych, którzy się Go boją, usłyszy ich wołanie i przyjdzie im z pomocą. (20) Pan strzeże wszystkich, którzy Go miłują, a wytępi wszystkich występnych. (21) Niech usta moje głoszą chwałę Pana, by wszelkie ciało wielbiło Jego święte imię <na zawsze i na wieki>.

Tekst Edycji św. Pawła: **Wielkość i dobroć Boga**

(1) Pieśń pochwalna Dawida. Będę Cię wielbił, Boże mój i Królu! Będę wysławiał Twe imię po wieczne czasy! (2) Każdego dnia będę Cię wysławiał i wychwalał Twe imię po wieczne czasy! (3) Wielki jest PAN i godny wielkiej chwały, a Jego wielkość nie ma granic. (4) Wszystkie pokolenia będą głosiły dzieła Twoje i opowiadały o Twojej potędze. (5) Będą głosiły wspaniałą chwałę twego majestatu, a ja opowiem cuda Twoje. (6) Będą opowiadać o potędze Twoich dzieł zdumiewających, a ja będę wielbić wielkość

Twoją. (7) Będą przypominać niezmierną Twą dobroć i cieszyć się Twą sprawiedliwością. (8) Miłosierny jest PAN i łaskawy, cierpliwy i pełen litości. (9) Dobry jest PAN dla wszystkich, okazuje miłosierdzie wszystkim swoim dziełom. (10) Niech sławią Ciebie, PANIE, wszystkie dzieła Twoje, a Twoi wierni niech Cię wychwalają. (11) Niech głoszą chwałę Twojego królestwa o niech mówią o Twojej potędze. (12) Niech obwieszczają Twą potęgę synom ludzkim i wspaniałą chwałę Twojego królestwa. (13) Królestwo Twoje trwa na wieki, a panowanie przez wszystkie pokolenia. Wierny jest Bóg w swoich słowach i święty we wszystkich swoich dziełach. (14) PAN podtrzymuje tych, którzy upadają, i podnosi wszystkich poniżonych. (15) Oczy wszystkich ku Tobie wznoszą się z nadzieją, a Ty każdemu dajesz pokarm we właściwym czasie. (16) Otwierasz swą rękę i sycisz łaskawie wszystko, co żyje. (17) Sprawiedliwy jest PAN na wszystkich swych drogach i wierny we wszystkich swych dziełach. (18) Bliski jest PAN wszystkim, którzy Go wzywają, wszystkim szczerze wołającym do Niego. (19) Spełnia pragnienia bogobojnych, wysłucha ich modłów i przyjdzie im z pomocą. (20) PAN strzeże wszystkich, którzy Go miłują, lecz wszelką bezbożność wytraci. (21) Niech usta moje głoszą chwałę PANA, niech całe stworzenie wysławia Jego święte imię teraz i na wieki!

Komentarz:

Hymn alfabetyczny (Ps 9,1+; 25; 34; 37; 111; 112; 119), w którym zachęta do uwielbienia Boga przeplata się z motywacją takiej postawy. Wstęp (ww.1-3) i zakończenie (w.21) wzywają do powszechnego uznania chwały Pana. Korpus hymnu dzieli się na dwie części (ww.4-13b.13c-20). Tematem głównym obu jest królowanie Pana (Ps 47; 93; 96-99) i Jego miłosierdzie, objawione w dziele stworzenia i wyzwolenia. Można też klasyczny hymn pochwalny odnieść do Chrystusa Króla Wszechświata, a także do Boga, miłosiernego i łaskawego Ojca, który pomaga wszystkim poniżonym (ww.8.14-16). Hymn sławi więc Boga bliskiego, który zawsze ma ręce otwarte dla potrzebujących (w.16) i uszy czule nastawione na wołanie ubogich (ww.18n). Potędze tego Boga poddane są wszystkie mocarstwa ziemi. Jeśli jednak nie będą oparte na Nim, popadną w ruinę (w.20).

Psalm 145 – Biblia pisarzy, tom 4: Psałterz pisarzy, ks. Marek Starowieyski, wyd. Marek Derewiecki, 2024

- Wielkość i dobroć Boga -

Exaltabo te Domine, meus Rex

Autor: **ks. Henryk Paprocki** (ur. 1946).

Tytuł psalmu wskazuje na jego treść. Starożytni Żydzi uważali ten psalm za doskonały utwór i głosili, że jeśli ktoś odmawiał ten psalm trzy razy dziennie w ciągu dnia, to bez wątpienia zamieszkiwał w niebieskiej Jerozolimie.

1. **Wywyższę Ciebie, Boże mój, Królu mój, i błogosławić będę Twoje imię na wieki wieków, i na wieki wieków**.

Dawid nie obiecuje wywyższyć Boga, ale pokazać – na ile jest to możliwe – Jego wzniosłość ludziom. „Wywyższę Ciebie i błogosławię" to jedno i to samo. Słowami „Boże mój, Królu mój" wyraził swoją wielką miłość do Niego (**Teodoret z Cyru**).

2. **Każdego dnia błogosławię Ciebie i wysławiam Twoje imię na wieki, i na wieki wieków**.

Podczas, gdy rozumne nierozumne stworzenia zawsze zasyłają chwałę swojemu Stwórcy przez zadziwiającą swoją budowę, to rozumnemu człowiekowi nie wypada przedstawiać się pod tym względem jako stojący niżej nierozumnych stworzeń i ciągle nie wysławiać swego Stwórcy Boga (**Jan Chryzostom**).

3. **Wielki jest Pan i sławiony wielce, a Jego majestat nie ma granic**.

Nazywamy Boga „Wielkim" nie pod względem empirycznej wielkości, gdyż będąc bezcielesnym nie podlega On mierzeniu, ale nazywamy tak ze względu na wyższość mocy i czci, istoty i działania. Im bardziej ktoś zgłębia „Jego majestat", tym bardziej widzi siebie samego dalekim od kontemplowania Jego wyższości (**Grzegorz z Nyssy**).

4. **Pokolenie pokoleniu niech wychwala Twoje dzieła i ogłasza Twoją moc**.

5. **Ogłoszę wspaniałość chwały Twojej świętości i będę opowiadać Twoje cuda**.

6. **Będą mówili potęgę groźnych Twoich czynów i będą głosili Twoją wielkość**.

Natura Opiewanego przewyższa siły proroka, przeto poszukując godnych nazw dla Niego widzi swoje niepowodzenie, łączy wiele nazw w jedną i nazywa to „wspaniałością chwały świętości" lub „wspaniałością chwały". Jakże zadziwiające jest to imię, jakże zbliża się ono do nazw Bożej natury! Jednakże prorok nie rozumie cudu i to, co poza nim kontempluje, nie powiedział bowiem, że istota Boga nie ma granic, uważając za zuchwalstwo nawet myślenie o tym, ale dziwi się w tych słowach wspaniałości kontemplowanej w chwale, a nawet uważa za lepsze dziwić się jedynie „wspaniałości chwały świętości", nie ogarniając umysłem granic tego, co kontempluje (**Teodoret z Cyru**, **Grzegorz z Nyssy**)

7. **Zostanie oznajmiona pamięć Twojej wielkiej dobroci i rozradują się Twoją sprawiedliwością**.

Dobroć Boga ukazuje bogactwo Bożego miłosierdzia; gdyby bowiem Bóg nie kochał tak bardzo człowieka, to nikt nie mógłby się zbawić (**Jan Chryzostom**).

8. **Litościwy i łaskawy jest Pan, wielce cierpliwy i wielce miłosierny**.

Łaskawość człowieka jest podejrzana: lęka się, żeby nie dać temu, kto ma, albo też nie dać za wiele. Natomiast Miłosierdzie Boże nie jest takie, „gdyż kocha jak Ojciec: jego miłosierdzie nie jest małe i skąpe, ale ogromne i bogate, jest bowiem <wielce miłosierny>, kocha wszystkich ludzi, okazuje im miłosierdzie i litość jego rozciąga się na „wszystkie Jego dzieła" (**Jan z Kronsztadu**).

9. **Pan jest dobry dla wszystkich i lituje się nad wszystkimi swymi dziełami**.

„Pan jest dobry dla wszystkich": dla sprawiedliwych i grzesznych, dla aniołów i archaniołów, a nawet dla niemych zwierząt. Nie „tylko na nich, ale na samych demonów rozciąga się jego szczodrobliwość, gdyż daje im życie i rozumnie zachowuje. Jednak wielka szczodrobliwość, która prowadzi do wiecznego zbawienia, odnosi się tylko do tych, którzy lękają się i przyzywają Boga". Grozi natomiast gehenną ognistą i innymi wiecznymi mękami ze swojej miłości, abyśmy przez lęk oddalili się od grzechu i przez pokutę oraz ascezę osiągnęli przygotowane dla nas królestwo niebieskie. W obecnym życiu karze grzeszników według swojej miłości, żeby poprawić ich czasowymi karami, a jeśli się nie poprawą, to przynajmniej „zmniejszyć ich wieczną karę. Popatrz na życie każdego zwierzęcia: na jego zwyczaje, oręż do obrony, a zadziwisz się, jak wszystkie one są zadowolone ze swojego życia. Nie bij zwierząt, jeśli one jako bezrozumne coś napsocą. Pamiętaj, że i one są powołane do życia z łaskawości Bożej w tym celu, żeby zakosztowały w krótkim czasie tyle radości prawdziwego istnienia, ile będą mogły" (**Jan Chryzostom**, **Jan z Kronsztadu**).

10. **Niech wyznają Ciebie, Panie, wszystkie Twoje dzieła i niech Ciebie błogosławią Twoi święci**.

Prorok wzywa do „wyznania", to znaczy, do dziękczynienia Bogu, wszystkie rozumne, nierozumne i bezduszne stworzenia za mądre zorganizowanie i nieustanną troskę o nie, a święci – ludzie święci – niech dziękują Bogu swoim cnotliwym życiem (**Jan Chryzostom**).

11. **Niech opowiadają chwałę Twego królestwa i głoszą Twoją moc**.

12. **Aby zwiastować synom ludzkim Twoją moc i wspaniałą chwałę Twego królestwa**.

Bóg nie potrzebuje czegokolwiek, ale dopuszcza to dla dobra samych śpiewających, żeby pouczyć innych i uczynić ich wspólnikami „chwały", żeby poznali Jego moc (**Jan Chryzostom**).

13. **Twoje królestwo jest królestwem wszystkich wieków i Twoja władza w każdym pokoleniu i pokoleniu. Wierny jest Pan wszystkim swoim słowom i święty we wszystkich swoich dziełach.**

Jeśli „wierny jest Pan wszystkim swoim słowom", to powiedziane przez Niego słowo na pewno się spełni (**Jan Chryzostom**).

14. **Pan podtrzymuje wszystkich upadających i podnosi wszystkich zrzuconych**.

Prorok znowu mówi o wielkiej miłości Bożej, gdyż On nie tylko podtrzymuje stojących, ale czuwa także nad tymi, którzy gotowi są upaść, i podnosi leżących; jeśli ktoś nie wstaje, zależy to od samego leżącego. Bóg tak zechciał i wykorzystał wszystkie możliwości, żeby ów człowiek wstał, ale on nie zechciał. Przeciwnie, Bóg podniósł upadłego Dawida i umocnił (**Jan Chryzostom**).

15. **Oczy wszystkich spoglądają z nadzieją ku Tobie i Ty dajesz im pokarm w czasie właściwym**.

16. **Ty otwierasz Twoją dłoń i nasycasz łaskawie wszystko, co żyje**.

Czy widzisz, co święty Dawid pokazuje: ani ziemia, ani deszcz, ani słońce, ani powietrze nie dają pokarmu zwierzętom, ale nakaz Boży. Wzrost płodów ziemi nie zależy od żywiołów, ale od Bożej Opatrzności. „Otwarcie dłoni" Bożej oznacza łatwość dania. Starożytni chrześcijanie, przystępując do duchowej tajemnej Uczty dla przyjęcia komunii, śpiewali słowa tego Psalmu. Obecnie jest on śpiewany przed spożyciem zwykłego posiłku. Wyznajemy przez to, że jesteśmy ubodzy i biedni, i dlatego prosimy Boga, a wszystko, co posiadamy, powinniśmy przypisać jego łaskawości (**Jan Chryzostom**, **Teodoret z Cyru**, **patriarcha Tichon**).

17. **Sprawiedliwy jest Pan we wszystkich swoich drogach i święty we wszystkich swoich dziełach**.

„Sprawiedliwy jest Pan we wszystkich swoich" decyzjach i trosce o nas. Jego dzieła głoszą miłość i Jego Opatrzność jako Stwórcy (**Jan Chryzostom**).

18. **Pan jest bliski wszystkim tym, którzy Go wzywają, wszystkim, którzy wzywają Go w prawdzie**.

Nasze serce ma w zwyczaju kłamanie na modlitwie i w kontaktach z ludźmi. Jest to kolumna kłamstwa. W modlitwie należy poczuć sercem prawdę każdego słowa, uświadomić sobie potrzebę tego, o co prosimy Boga. „Pan jest blisko nas", bądźmy o tym przekonani, żeby pouczyć, jak dotykamy Go w czasie modlitwy nie tylko myślą i sercem, ale także ustami i językiem: „Słowo jest blisko ciebie, na twoich ustach i w sercu twoim" (Rz 10,8), to znaczy Bóg (**Jan z Kronsztadu**).

19. **Spełnia wolę tych, którzy się Go boją i słyszy ich modlitwę, i zbawi ich**.

Dlaczego nasza modlitwa nie przyciąga Bożego miłosierdzia? – Dlatego, że nasz stosunek do Boga jest nieprawidłowy. Bóg daje nam wszystko, a my dla Niego nic nie chcemy uczynić. Jeśli nawet coś czynimy, to nieszczerze i niedbale w zachowaniu należytego stosunku do Boga (**Teofan Rekluz**).

20. **Pan ma w opiece wszystkich, którzy Go miłują i zniszczy wszystkich grzeszników**.

Nie zniechęcaj się i nie słabnij w duszy, znosząc oszczerstwa i wyzwiska. Jeśli bowiem Bóg dopuszcza, że niektórzy z nas, „którzy Go miłują”, poddani są mękom i karom, to one oznaczają jego „opiekę”. Nawet jeśli ich ciała się rozpadają, to dusze stają się świetliste, a po tym i ciała otrzymują niezniszczalność (**Jan Chryzostom**, **Jan z Kronsztadu**).

21. **Niech moje usta głoszą sławę Pana i wszelkie cało niech błogosławi Jego święte imię na wieki i na wieki wieków**.

Wielkie jest „imię” Pana, chwalebne „imię” Pańskie, wysławione „imię” Boże! Pan jest doskonałym Dawcą Łask i Rozkazodawca całego stworzenia. On może przemienić swoje stworzenia, jak zechce. Wiemy, że Jego nakazów, Jego woli słuchają wszystkie istoty niebieskie i ziemskie, a nawet piekło i wszystko, co w Nim jest (**Jan z Kronsztadu**).

Chwała.

Psałterz Dawida - Jan Kochanowski

Ciebie chwalę, Boże mój, imieniowi Twemu
Na wieki błogosławić będę chwalebnemu;
Żaden mi dzień bez Twojej chwały nie upłynie,
Imię Twe sławić będę, póki świat nie minie.

Wielki, niewysłowiony, nieśmiertelny Boże,
Żaden rozum, żadna myśl objąć Cię nie może;
Wszytki wieki Twe sprawy będą powiadały
I Twoje osobliwą dzielność wspominały.

Ozdoba sławy Twojej, cuda niesłychane,
Możność i Twoje siły nie będą milczane,
Nie ustanie pamiątka Twej dobrotliwości,
Pełen świat zawżdy będzie Twej sprawiedliwości.

Tyś łaskawy, Tyś dobry, do gniewu leniwy,
Do miłosierdzia prędki, Tyś wszytkim życzliwy,
A nie masz tak lichego na świecie stworzenia,
Co by się nie cieszyło z Twego opatrzenia.

Ciebie wszytki Twe czyny, Panie, wyznawają,
Ciebie wybrani Twoi chwalić nie przestają,
Zacność królewstwa Twego i Twe dziwne siły

Roznosząc, aby jawne na wszytek świat były.

Twoje możne królestwo tak jest założone,
Że go nigdy nie zgwałcą wieki nieskończone,
Ty, Panie, upadłego na nogach zaś stawiasz
I opłakane zdrowie czerstwości nabawiasz.

W Tobie oczy swe trzyma wszelakie stworzenie,
A Ty każdemu dajesz jego pożywienie;
Ty rękę swą otworzysz, a z Twojej hojności
Wszelka się dusza naje prawie do sytości.

We wszytkich swych postępkach Pan jest sprawiedliwy,
We wszytkich sprawach swoich dziwnie litościwy.
Blisko jest Pan tych, którzy do Niego wołają,
Mówię, którzy Go sercem uprzejmym wzywają.

Pobożnym g'woli czyni, modlitwy przyjmuje,
W niebezpieczeństwie strzeże, z przygód wyprawuje,
Sługom swoim jest łaskaw - lecz niepobożnemu
Srogość swoje bez chyby okaże każdemu.

Ciebie, o Panie, chwalić będą usta moje,
A wszelka żywa dusza imię święte Twoje
Wielbić będzie tak długo, póki nieodmiennym
Kołem pójdzie gwieździsta noc za światłem dziennym.

Modlitwa Psalmem 145[1]:

Dusza moja tęskni za Tobą.
Wieczny Płomieniu Miłości,
pragnąc ponownego połączenia się
z Wielką Tajemnicą!
Każdego dnia będę Cię błogosławił,

[1] Nan C. Merrill – Modlitwa psalmami, Wyd. Salwator, Kraków

podążając za głosem prawdy.
Wielki jesteś Ty, który wzywasz nas
do dziecięcego zdumienia,
do uzdrawiającego balsamu przebaczenia.

Każde pokolenie musi uczyć się na nowo
mocy milczenia,
mądrości zwracania się do wewnątrz,
aby Twoje światło było
przewodnikiem do świętości,
aby Twoja miłość wychowywała ku pełni.
Jednak wielu odwraca się od Ciebie z lękiem,
wypierając się swego pierworództwa.
Apostazja doprowadzi do dalszej alienacji,
towarzyszyć im będzie samotność.

Umiłowany jest łaskawy i miłosierny,
każdej duszy daje wolność wyboru
podążania za iluzjami ego
albo za życiem.
Wdzięczność i cicha radość przelewają się we mnie,
gdy wspominam obfite błogosławieństwa Twojej łaski!

Wznieście serca, wszyscy,
którzy wybieracie drogę Życia!
Moje serce jest w uniesieniu!

Słyszę:
„Czy nie wiesz, że cała twoje istota
jest objęta Moją miłością?
Jestem nieskończonością i wiecznością
w twojej duszy!
Obym mógł dać ci się poznać!
Wybierz Miłość, aby przezwyciężyć
ucisk i ślepe posłuszeństwo
fałszywym bożkom!”

Słyszę:
„Boskie Światło świeci w tych.
Którzy żyją w miłości.
Podtrzymam wszystkich obciążonych strachem
i podniosę wszystkich, którzy do Mnie wołają.

Czas wyboru jest bliski.
Wielki jest nowy świt,
który szybko się zbliża.
Wzywam każdego z was,
otwórzcie swoje wewnętrzne uszy,
zobaczcie duchowymi oczyma
i zaufajcie, że nawet pośród zewnętrznego chaosu
wszystko działa na rzecz pełni człowieczeństwa".

O, Serce mego serca, ogarnij mnie!
Wiem, że jesteś blisko wszystkich,
którzy Cię wzywają.
Przypomnij mi wszystko,
czego się wyrzekłem,
by stać się wolnym
i pomóc w odbudowie świata
z radykalną ufnością, miłością i zachwytem!
Kiedy przemawiam, niech to będzie
błogosławieństwo i wdzięczność.
Niech Twoja chwała we mnie
zajaśnieje światu!

Oznajmić chwałę • Ps 145 (144),8–9.10–11.12–13

Psalm 114 ukazuje miłosierdzie Boga. To miłosierdzie, które ma się stać naszym przykazaniem

PSALM 145 • AUTOR: anonimowy lewita • CZAS POWSTANIA: powygnaniowy, epoka perska (V–IV przed Chr.).

A… B… C… • Psalm 145 ma charakter pochwalny, jest bogaty w określenia dotyczące wielkości i bliskości Boga, a także radości Jego wyznawcy. To psalm alfabetyczny – następujące po sobie hebrajskie wersety rozpoczynają się od kolejnej litery hebrajskiego alfabetu, aczkolwiek tego bogactwa formy nie dostrzeżemy w polskim tłumaczeniu • Psalm ten należy do gatunku hymnu, bezinteresownej modlitwy uwielbienia (hebr. **tehillah**). Wierzący wzywa wspólnotę zgromadzoną na modlitwie w świątyni, która reprezentuje całe stworzenie, do wychwalania Bożego panowania nad światem.

PONAD WSZYSTKO • Usłyszymy mniej więcej połowę Psalmu 145. Zostały wybrane wersety, które ukazują zarówno majestat i panowanie Boga nad całym światem i wszystkimi czasami, jak i dobroć i miłosierdzie Boga. To miłosierdzie, które ma się stać naszym przykazaniem.

NAJWAŻNIEJSZE CYTATY

- **Synom ludzkim oznajmić Twoją potęgę i wspaniałość chwały Twojego królestwa**
- **Pan jest dobry dla wszystkich**
- **Jego miłosierdzie nad wszystkim, co stworzył**